ל"ל דמנן], ב) [עוקלין
פ"ג מ"ח לעיל קכח:],
ב"ל מ"ו, ד) בס"י

כדרבה. ה) ולעיל עג: עד.ז.

ר' אסי, ה) בס"י כדרבה,

ט) נ״ל יותנו. י) ובמדבר

יט], כ) בס"ח: פליג,

הואיל שאינו קרוי אוכל: ודלמא. לעולם

בני הבולי טומאה נינהו וטעמא דר"ש

אי ח) כדרבא דמפרש לעיל (דף קמ:)

טעמא דר"ש משום דאין בהמה נעשית

יד להכשיר האבר אי כדרבי יוחנן

דאמר שנמי לעיל אין יד להכשר

וכשאוחז בקטן ואין גדול עולה עמו

פליגי ומשום הכשר: אלא לעולם. אי

איתמר דר' אסיש אסיפא דמתניתין

איתמר אמתה הבהמה ור' שמעון

מטהר אפילו הוכשר הבשר אין מקבל

טומאה וכ"ש דפליג ארישא כשהן

מחוברין ומיהו קרא לא אינטריך ליה

אלא משום סיפא דאי משום רישא הא

בב אבגד מיי׳ פ״ב הלכה ו:

שימה מקובצת

לן הואיל ומעורה מעורה אלא אמציעתא: כן הכא נמי הואיל והאבר מעורה טהור הוא: 🕽 אי כדר׳ יוחנן דאמר לעיל יש יד שר: **ד**] המדולדלין . באדם טהורין דכי ימות כתיב וכל זמן שהוא חי מציל עליהן מלטמא הס"ד: **ל]** עושה ניפול והו"ל כבשר הפורש מן החיית כבשו הפודש מן החי ובשר הפורש מן החי טהור: 1] ולא אבר מן המת קמיירי כגון דליכא באותו אבר מן המת לא כזית בשר ולא עצם כשעורה דעצת רשעורה הל"מ הוא . מטמא והא דתנן האברים . איז להם שיעור אפי׳ פחות :דכי אליעזר היא הס"ד ון דמטהר לקמן בין בבשר פורש מן החי בין בעצם: ח] דרובע הקב עצמות מת מטמאים באהל:

לאחרים. לעובדי כוכבים: קרוי אוכל. לענין טומאת אוכלין ואבר מן החי אין אתה יכול להאכילו לאחרים בהיתר: ודילמא טעמא דר׳ שמעון. ולמה לי קרא להכי: הואיל ומעורה. בבעלי חיים שאין טומאה נוהגת בהם כדאמרינן לגבי יחור דהואיל והתאנה מעורה ביחור חיבור הוא אע"פ שהיחור נפשח מן האילן שהקליפה מועלת בו לעשות חבור הכא נמי הואיל והאבר מעורה בבהמה שכל דהו טהור הוא: נשחטה הבהמה. אין המדולדל ניתר לא לישראל ולא לבני נח: לא הוכשרו. והמפרש "רבי יוחנן משום דלאו בני הבולי טומאה נינהו דלא משויא להו שחיטה אוכלא

בזית בשר הפורש מאבר מן החי ר' אליעזר מממא. לכחורה נראה דאבר האדם מן החי מבנין אב

דשרנים ובחמה אתי אבל במשנה לא משמע כן מדאמרו ליה לר' אליעזר השוה מדותיך וקא יהיב טעמא אמאי מרבה בשר וממעט עלם ולריך לומר מקרא אחד דרשינן מר מוקי ליה בבשר ומר מוקי ליה בעלם כדיהיב טעמא ומר דריש לדרשא אחרינא אבל אי מבניינא דשרלים ודבהמה אתי אמאי אמרו ליה לר' אליעזר מאי טעמא מרבה בשר וממעט עלס: בין תנא קמא לר' שמעון נמי כזית בשר ועצם כשעורה איבא בינייהו. פירוש או עלם כשעורה דהא תרוייהו ליכא למימר לת"ק טמא דאם כן מאי איכא בין אבר מן המת

לאבר מן החי: הדרן עלך העור והרומב

לאחרים אין קרוי אוכל אמר ליה רבי זירא לרבי אםי דילמא מעמא דרבי שמעון התם הואיל ומעורה מעורה 🌣 דתניא יחור של תאנה שנפשח ומעורה בקליפה ר' יהודה מטהר וחכמים אומרים אם יכול לחיות שהור ואם לאו ממא ואמריגן לך מאי מעמא דרבי יהודה ואמרת לן הואיל ומעורה מעורה יו אמר ליה אמצעיתא נשחמה הבהמה הוכשרה בדמיה דברי ר' מאיר ר' שמעון אומר לא הוכשרו (אמר ר' אסי) אמר רבי יוחגן מאי מעמא דרבי שמעון אמר קרא מכל האוכל אשר יאכל אוכל שאתה יכול להאכילו לאחרים קרוי אוכל אוכל שאין אתה יכול להאכילו לאחרים אין קרוי אוכל ודילמא מעמא דר' שמעון בהָהיא אי ייכדרבא אי כדרבי יוחנן אלא לעולם אסיפא ולאו אאבר אלא אבשר מתה הבהמה הבשר צריך הכשר ור' שמעון ממהר אמר ר' יוחגן מ"מ דרבי

אוכל שאתה יכול להאכילו לאחרים קרוי אוכל אוכל שאי אתה יכול להאכילו לאחרים אין קרוי אוכל: מתני' אהאבר והבשר המדולדלין באדם מהורים מת האדם הבשר מהור האבר מטמא משום אבר מן החי ואינו מטמא משום אבר מן המת דברי ר' מאיר ורבי שמעון ממהר: גמ" ורבי שמעון מה נפשך יאי מיתה עושה ניפול ליממא משום אבר מן החי ואי אין מיתה עושה ניפול ליטמא משום אבר מן המת ר' שמעון בעלמא קאי דקאמר תנא קמא האבר משמא משום אבר מן החי ואין משמא משום אבר מן המת אלמא אבר המת בעלמא מטמא ואמר ליה ר"ש אבר המת בעלמא לא מטמא דתניא אמר ר' אליעזר שמעתי שאבר מן החי מממא אמר לו ר' יהושע מן החי ולא מן המת וקל וחומר ומה חי שהוא מהור אבר הפורש ממנו ממא מת שהוא ממא לא כל שכן כתוב במגילת תענית פסחא זעירא דלא למספד הא רבה למספר אלא כל דכן הכא נמי כל דכן אמר ליה כך שמעתי ומאי איכא בין אבר מן החי לאבר מן המת כזית בשר ועצם כשעורה הפורש מאבר מן החי איכא בינייהו ידתנן יכזית בשר הפורש מאבר מן החי ר' אליעזר משמא ור' נחוניא כן הקנה ור' יהושע ימטהרין עצם כשעורה הפורש מאבר מן החי ר' נחוניא מממא רבי אליעזר ור' יהושע ממהרין השתא דאתית להכי בין תנא קמא לרבי שמעון נמי כזית בשר ועצם כשעורה איכא בינייהו:

שמעון אמר קרא מכל האוכל אשר יאכל

אית ליה טעם אחר כדאמרינן: בותבר' המדולדלין בחדם טהורים. דכי ימות כתיבי ח: מת האדם הבשר. המדולדל טהור דמיתה עושה ניפולה ובשר הפורש מן החי טהור וכרבי יהושע ור' נחוניא בן הקנה מיתוקמא דמטהרים לקמן גשר הפורש מאדם חי: האבר מטמא משום אבר מן החי כו'. בגמרא מפרש מאי איכא בין אבר מן החי לאבר מן המת אבר מאדם חי מטמא במגע ובמשא ובאהל אבל כזית בשר ועלם כשעורה הפורש מאבר מן החי אינו מטמא ומאבר מן המת מטמח: גבו׳ בעלמה קחי. ואפילו אאבר מן המת דעלמא פליגיי) דלה מטמה אלה הם כן יש בו כזית בשר דמטמה משום בשר: ה"ל ר' יהושע. וכי מפני ששמעת מו החי סבור אתה לומר מן החי דוקא ולא מת בתמיה והלא כתיב במגילת תענית פסחא זעירא כו' פסח שני שבאייר: הא רבה. פסח ניסן: למספד. בתמיה: ה"נ כל דכן. שמעת: א"ל כך שמעתי. שחבר מן החי מטמא ולא אבר מן המתח:

ה"ג ומאי איכא בין אבר מן החי לאבר מן המת. ואמתניתין קאי: כזים בשר ועלם כשעורה הפורש מחבר מן החי הדרן עלך העור והרומב איכא בינייהו. תנא דמתניתין סבירא ליה כר' יהושע דמטהר לקמן בין בבשר הפורשת (4) בין בעלם הפורש מן החי דהא מתניתין ר' יהושע היא דמטמא באבר מן המת הילכך בבשר מן החי ובעלם מן החי שאינו אבר נמי כרבי יהושע סבירא ליה. טעמא דרבי אליעזר ור' יהושע ור' נחוניא מפרש בעדיות (פ"ו מ"ג) מה ראה כל אחד לטמח בזה ולטהר בזה ומה ראה ר' יהושע לטהר בשניהם דתנן התם אמרו לו לר' אליעזר השוה מדותיך או תטמא בשניהם או מטהר בשניהם אמר להם מרבה אני טומאת בשר מטומאת עלמות שהבשר נוהג בנבלות ובשרלים מה שאין כן בעלמות אמרו לו לר' נחוניא השוה מדותיך אמר להם מרבה אני טומאת עלמות מטומאת בשר שהבשר הפורש מן החי טהור ואבר הפורש ממנו והוא כברייתו טמא אמרו לו לר' יהושע מה ראית לטהר בשניהם והא שניהם במת טמאין אמר להם לא אם אמרתם במת שהרי יש בו רובע ורוב

ורקב דרובע הקב עלמות מת שטמאים באהל ורוב בניינו או רוב מניינו מטמא ומלא תרווד רקב מטמא באהל תאמרו בחי שאין בו רובע ורוב ורקב כו': השתא דאתית להכי. דאדכרתן עלם כשעורה ובשר הפורש מהשתא אימא לך דר"ש לאו אאבר מן המת פליג אלא בין תנא המח לר"ש דמתניתין נמי כזית בשר ועלם כשעורה איכא בינייהו בהא פליגי אם אבר מן החי חלוק מאבר מן המח בשחיהן או באחת מהן דלתנא קמא אינו חלוק אלא באחת מהן דת"ק סבר אי כרבי אליעזר דמטמא בבשר הפורש מאבר מן החי ובעלם כשעורה הפורש ממנו מטהר אי כר' נחוניא דאמר איפכא והכי קאמר האבר טמא משום אבר מן החי ובשר הפורש ממנו טמא והעצם טהור כר' אליעזר או העצם טמא והבשר טהור כרבי נחוניא ולא משום אבר מן המת דשניהם טמאין בו ור' שמעון מטהר בין בעלם בין בבשר הפורש ממנו דסבר כר' יהושע דמטהר בשניהם אבל אבר עלמו ה"נ דמטמא לר"ש:

הדרן עלך העור והרומב

תורה אור השלם

 מַבְּל הָאֹכֶל אֲשֶׁר יַאְבֵל אֲשֶׁר יָבוֹא עָלְיוּ מַיִם יִטְמָא וְכָל מַשְׁקֶהְ מַיִם יִטְמָא וְכָל מַשְׁקֶהְ אֲשֶׁר יִשְּׁתֶה בְּכְל כְּלִי יִטְמָא: ויקרא יא לד

הנהות הב"ח (ל) רש"י ד"ה כזיח וכו׳ בנשר הפורש מן החי נין נעלם:

מוסף רש"י

יחור. גוף (לעיל קכח:). ר' יהודה מטהר. לאכמי מחובר הוא (שם).